

HÜKÜMET PROGRAMI ÜZERİNE

Basın açıklaması, 12 Mart 1970.

Demirel'in hükümet programı tutulmayacak bir vaatler dizisidir. İzlediği politika ile memleketi gittikçe şiddetlenen ekonomik buhrana sürükleyen, sosyal patlamalara yol açan ve nihayet bir hükümet buhranının meydana gelmesine sebep olan Demirel'in "siyasi istikrarı her yönü ile korumaya kararlı" olduğunu söylemesi ciddiye alınacak bir söz değildir. Demirel demokrasinin güçlendirilmesinin birinci şartı olarak yasama ve yargı organlarının, icranın özerk kuruluşlarının Anayasa anlayışında mutabık hale gelmeleri gereğini ileri sürüyor. Anayasa anlayış ve uygulamalarında Anayasa ile ve Anayasa organlarıyla mutabık hale gelmesi gereken, her şeyden önce AP iktidarı ve onun başı Demirel'in kendisidir. 1965'ten beri AP iktidarı sürekli olarak Anayasa çizgisi dışına düşegelmiştir. AP iktidarınca yüksek yargı organlarının kararlarına ısrarla uyulmamış bulunulması, AP çoğunluğuyla çıkan çok önemli bir kısım kanunların Anayasa mahkemesince iptali bunun delilleridir. Adalet Partisinin, iktidara geldiği günden beri hükümetin, vazife bilincine sahip, yetenekli ve dürüst memurları esas görevlerinden uzaklaştırması, öğretmen kıyımı idarede istikrarsızlığın başlıca amili olmuştur. Yüksek Denetleme Kurulunda, yasa dışı uygulamalara karşı çıkmış olanların tasfiyesi bu tutumun son belirgin örneğidir.

Demokrasiyi güçlendirmenin ikinci şartını Demirel "demokratik nizamı güvensiz ve kararsız bir hale itme istidadını hazırlayan sebepleri önlemekte" görüyor. Politik düzeyde kararsızlık ve bunalım doğuran temel sebep, gittikçe şiddetlenen ekonomik bunalım ve bunun doğurduğu sosyal huzursuzluklardır. Bunların sebebi de Demirel'in izleyegeldiği ekonomik-sosyal politikadır. Bu politikayı değiştirmek niyetinde olmayan, partisinin ve iktidarının sosyal sınıf muhtevası itibarıyla de değiştirmeyecek olan Demirel'in mevcut politik güvensizliği ve kararsızlığı gideremeyeceği aşikardır.

Demirel'in "aşırı cereyanları hürriyetleri zedeleden zararsız hale getirmekten" söz edişinden anlaşılıyor ki, politik güven ve istikrar adına demokratik hak ve hürriyetlere karşı baskı ve şiddet usullerini kullanma politikasına devam edecektir ve bu usulleri daha da arttıracaktır. Demokrasinin bu yollardan "güçlendiği" tarihte ve dünyanın hiçbir yerinde görülmemiştir. Baskı ve şiddet bunalımı ve sosyal patlamaları arttırmaktan başka bir şeye yaramaz.

Demirel'in Personel Kanununun mali hükümlerinin bütçe ile birlikte kanunlaşacağı yolunda ettiği vaadi nasıl gerçekleştireceğini görmek de ilginç olacaktır. Vaktiyle de böyle bir vaade bulunmuş, "sözüm senettir" demişti. Sonra bunun, karşılığı olmayan bir senet olduğu meydana çıkmıştı. Mali sıkıntıların bu kadar arttığı bir zamanda Personel Kanununun mali hükümlerinin uygulanması için gerekli kay-

nakları nereden bulacaktır? Tasarlanan ağır yeni vergi yüklemelerine yenileri mi eklenecektir? Ve bunlar yine çok dar gelirli işçi, emekçi, memur kitlelerinin sırtına mı bindirilecektir? Bir başka soru, madem Personel Kanununun uygulanması için gerekli kaynaklar böyle kısa zamanda, kolayca bulunabiliyordu, şimdiye kadar neden bu yapılmadı ve büyük memur kitlesi senelerce sıkıntı içinde bırakıldı?

Bütün bu nedenlerle Türkiye İşçi Partisi hükümete güvensizlik oyu verecektir.

[Genel Sekreter imzasıyla]

Tarih Vakfı TİP Arşivi